

Dao sam si malo truda i prolistao svoje i tuđe komentare zabilježene posljednjih par mjeseci na svima dragom nam Facebooku. Na neke sam se od srca nasmijao, a na neke stvarno rastužio. Volio bih znati da li je Mark Zuckerberg zamislio Facebook kao virtualno mjesto susreta u kojem prijatelji razmjenjuju dogodovštine, novosti, radosne trenutke, informacije ... Pretpostavljam da je. Bila je to fenomenalna i općeprihvaćena pozitivna revolucija jer ljudi su pronašli davno izgubljene prijatelje i rođake, sklapala su se nova prijateljstva ... Tko god je držao do sebe otvorio je svoj Facebook profil i virio posve dopušteno i dobrodošlo u tuđe živote i bio pravodobno informiran o svemu. Negdje u to vrijeme, čini mi se, nastali su i blogeri, napisane su sjajne stvari gdje su anonimni nadareni ljudi našli svoje čitatelje. Sve u svemu, u ovih desetak-petnaestak godina dogodilo se puno lijepih stvari. Naravno, zanemarimo li činjenicu da su mladi gotovo prestali međusobno razgovarati jer to jednostavno više nije "in" i šeću gradom slušajući svatko za sebe muziku sa svog smartphona ili sjede za stolom komunicirajući sa svojim mobitelom, a ne sa svojim društvom. Stiglo je i sustiglo nas je jedno novo vrijeme u kojem smo još više sami. Naši stari bi rekli: "Bolje biti sam nego slabo kumpanjan" i stvarno zna biti tako.

Čitajući dakle gore spomenute smiješno-tužne rasprave na Facebooku zaključio sam da bi bilo bolje da sam ovih zadnjih par mjeseci bio na nekom pustom otoku nego gubio vrijeme argumentirano odgovarajući ljudima koji zajedno sa mnom dijele ovaj naš prekrasan grad. U ovom gradu umjetnici su, opčinjeni njegovom ljepotom, našli inspiraciju za svoja likovna, književna pa i fotografska djela; ovo je grad koji živi punim plućima, koji se razvija, koji budi ono najbolje u čovjeku i u kojem se živi bolje nego drugdje. A mi smo eto iz vedra neba dobili grupu ljudi s karakteristikama Darth Vadera - apstraktnog, morbidnog i tragično zlog lika.

Tko su dakle ti ljudi koji s toliko mržnje govore o Rovinju i njegovim stanovnicima, o svojim susjedima, o znancima, a vjerojatno i svoju djecu odgajaju u takvoj mržnji!? Kako uopće funkcioniraju s toliko bijesa, jala, zavisti i zloće? Mora da je strašno biti stalno bijesan, negativan i koječime frustriran. Neki od njih ovdje su rođeni i sam Bog zna što im se to u životu dogodilo da ovaj grad i svoje susjede toliko mrze i da o njima govore sa toliko zloće. Neki su pak slučajem ili namjerom izabrali Rovinj ali ga nikada nisu prihvatili i njihove su riječi pune razdora. Bilo je toga i u prošlosti. Naši stari su za takve govorili: "Vrajža hi je makinja dopeljala, neka se tornaju skud su došli". Fakat, možda bi negdje drugdje našli svoj mir i svoju sreću bez da im se povraća na ove ljude i na stranku koja je na čelu grada više od dva desetljeća i pod čijom je politikom naš Rovinj postao Grad u pravom smislu riječi. Cijene nekretnina u Rovinju su visoke, ali u nekim dijelovima Hrvatske (i regije općenito) nisu! Tamo vjerojatno nema pogleda na more, ali im gradove vode stranke koje ne izazivaju povraćanje; moguće da imaju besplatne vrtiće, škole, dvorane; besplatni autobusni prijevoz; besplatna špeža; uređene okućnice koje im ne pripadaju; nitko nikome nije kum, brat, rod; nitko nije ni u kakvoj stranci; ne postoji gradska uprava jer nema potrebe za njom; nema sudova i sudaca; nema komunalnog redarstva; ne plaćaju se komunalije i druge dadžbine; dan ne remeti buka strojeva jer se ništa ne gradi;

vrijeme je lijepo i sunčano, klima umjerena; parkirališta dovoljno; okoliš čist; smeće ne postoji jer se samo razgrađuje; Higgsov bozon se može ne samo vidjeti veći i držati u ruci; nebo se noću vidi iz svakog kutka jer nije zagađeno uličnom rasvjetom; nema korupcije jer nema novaca; potrebe za lučkim kapetanima postoje; potrebe ima za svakom vrstom kadra ali ne treba raditi jer je sve besplatno; svi leže u travi cijeli dan i gledaju tratinčice ... milina ljudi, milina. Idiličan svijet - nešto kao u Loganovom bijegu.

I prije nego što me netko pita: "Ej, na čemu si ti bio dok si to pisao" volio bih pitati Zuckerberga da li je znao da će se Facebook pretvoriti u javnu pljuvačnicu u kojoj nekolicina polupismenih bijesno širi mržnju, vrijeđa i omalovažava sve i svašta. Srećom za anonimce koji koriste pseudonim za svoje objave dolazi i vrijeme karnevala pa mogu otkriti i svoje pravo lice (ah, kakvog li olakšanja za njih!). Da ih sve skupa netko teleportira u vrijeme francuske revolucije bili bi, kao što smo nebrojeno puta u filmovima gledali i zgražali se kako rulja navija dok nekoga vješaju ili giljotiniraju, u prvim redovima. Rulja je voljela javna pogubljenja, nije bitno čija je glava na panju. Zastanimo na trenutak i zamislimo ove primitivne, nepristojne anarhiste u prvim redovima kako u ekstazi plješću i urlaju. Vidite ih? Ja da.

Predložiti ću Gradu da uz hvalevrijedno Savjetovalište za liječenje bolesti ovisnosti, organizira i Savjetovalište za suzbijanje bijesa. Mislim da bi se to dugoročno pokazalo korisnim jer ipak su to naši sugrađani i znanci koji možda neće potražiti idiličan svijet iz prethodnog odlomka nego će ostati ovdje i palucati rašljastim jezicima (a bio sam siguran da živolazine tek u proljeće izlaze ispod kamena ...). Sve u svemu iza nas je nekoliko vrlo dinamičnih zimskih otrovnih mjeseci pa ću ja na neko vrijeme prihvatiti krilaticu naših starih mudrica da je bolje biti sam nego slabo kumpanjan. Ipak, ne mogu si u ovim godinama dozvoliti da dementori izvuku svu pozitivnu energiju iz mene. Svaka sličnost sa Živim zidom je slučajna. Mir i dobro!